

kurios visada reikia prašyti, niekada neapsigaunant, kad viską žinome ir mums pakanka savęs pačių. Galime atpažinti Viešpaties balsą, nes jis išsiskiria iš kitų, nuramina ir padrąsina. „Nebijok“, sako angelas Marijai, „Nebijok“, drąsina Jėzus Petrą, „Nebijokite“, išitaria angelas moterims Velykų rytą. Ir mums Viešpats kartoja – „Nebijokite“. Jei pasitikėsime jo žodžiu, gerai sudalyvausime gyvenimo rungtyne ir padėsime kitiems. Kaip sakoma psalmėje, jo Žodis – žibintas mūsų kojoms ir šviesa mūsų takui (žr. Ps 119, 105). (RK / Vatican News)

BENDRUOMENĖS SKELBIMAI

 Arbatos sekmadieniais po Votyvų šv. Mišių kviečiame į vienuolyno koridorių!

ŠVČ. SAKRAMENTO ADORACIJA

* Nuo pirmadienio iki penktadienio, 16.00-17.30 val., Kankinių koplyčioje arba bažnyčioje. Šeštadieniais Adoracija prasideda po 10 val. šv. Mišių ir trunka iki 17.30 val. Adoracijos valandų budėjimą yra pasidalijusios parapijos maldos grupės ir bendruomenės. Kviečiame kiekvieną atrasti bent valandą laiko per savaitę pabūti su Jėzumi Švč. Sakramente. „Ateikite pas mane visi, kurie vargstate ir esate prislėgti, Aš jus atgaivinsiu!“ (Mt 11, 28).

Parapijos pajamų ir išlaidų ataskaita už gruodžio mėn.:

Pajamos: Rinkliavos - 7805,75 €. + Aukos - 2410,00 €.

Iš viso: **10215,75 €.**

Išlaidos:

Pastatų išlaikymas - 2820,09 €. + Darbuotojų išlaikymas (atlyg. Ir sodra) 5863,01 €. + Liturgijai - 1375,00 €.

Iš viso: **10058,10 €.**

LITURGINIAI SKAITINIAI

9 P - Žyd 1, 1-6 • Ps 97, 1. 2b. 6. 7c. 9 • † Mk 1, 14-20

10 A - Žyd 2, 5-12 • Ps 8, 2a. 5. 6-7. 8-9 • † Mk 1, 21b-28

11 T - Žyd 2, 14-18 • Ps 105, 1-2. 3-4. 6-7. 8-9 • † Mk 1, 29-39

12 K - Žyd 3, 7-14 • Ps 95, 6-7. 8-9. 10-11 • † Mk 1, 40-45

13 P - Žyd 4, 1-5. 11 • Ps 78, 3. 4bc. 6c-7. 8 • † Mk 2, 1-12

14 Š - Žyd 4, 12-16 • Ps 19, 8. 9. 10. 15 • † Mk 2, 13-17

15 S - II EILINIS SEKMADIENIS Iz 49, 3. 5-6 • Ps 40, 2. 4ab. 7-8a. 8b-9. 10 • 1 Kor 1, 1-3 • † Jn 1, 29-34

Tarnaujantys broliai

Parapijos klebonas Paulius Saulius Bytautas OFM • mob. tel.: 8 682 60227; El. p.: sauliusbytautas@yahoo.com

Vienuolyno gvardijonas Andrius Dobrovolskas OFM • mob. tel.: 8 698 44769

Parapijos vikaras Rolandas Taučius OFM • mob. tel.: 8 682 40025

Parapijos vikaras Paulius Vaineikis OFM • mob. tel.: 8 682 67299

Parapijos vikaras Gediminas Numgaudis OFM • mob. tel.: 8 698 35096

Kretingos Viešpaties Apreiškimo Švč. Mergelei Marijai parapija

į. k. 190769729 • sąsk. nr.: LT904010041800022330, Luminor bankas

Vilniaus g. 2, LT-97125 Kretinga • mob. tel: 8 686 30227 • el. paštas: kretingosparapija@gmail.com
www.kretingospranciskonai.lt

Parapijos raštinės darbo laikas:

antradienį – penktadienį: 9:00 – 13:00 ir 15:00 – 18:00 val. • šeštadienį – sekmadienį: 9:00 – 14:00 val.

Mažesniųjų Brolių Ordino Lietuvos Šv. Kazimiero Provincijos Kretingos Apreiškimo vienuolynas

į. k. 191153971 • sąsk. nr. LT 044010041800032317, Luminor bankas

Laikraštėlių galite skaityti apsilankę parapijos internetinėje svetainėje

Laikraštėlių parengė Vilma Tamašauskienė

KELYJE

KRISTAUS KRIKŠTAS

2023-01-08
NR.1226

Skaitinys iš pranašo Izaijo knygos (Iz 42, 1-4. 6-7)

Štai ką sako Viešpats:

„Štai mano tarnas, kurį aš remiu, – mano išrinktasis, kuriuo aš gėriuosi. Apgaubiau jį savo dvasia, kad neštų tautoms teisingumą. Ne šauksmu ar pakeltu balsu, – gatvėje nesigirdės jo balso. Net palaužtos nendrės neluš nei blėstančio dagčio negesins. Jis tikrą neš teisingumą. Nepails ir nevilčiai nepasiduos, teisingumą kurdamas žemėje. Jo mokymo lauks tolimosios salos.“

„Aš, Viešpats, pašaukiau tave teismo pergalei, paėmiau tave už rankos. Aš sukūriau tave ir padariau tave Tautos sandora, Tautų šviesa, kad neregijų akis atvertum, belaisvius iš kalėjimo išvestum, sėdinčius belangės tamsybėse išvaduotum.“

Atliepiamoji psalmė

P. Telaimina Viešpats savo tautą ramybe.

Garbinkite Viešpatį, jūs, dangiškieji, *
garsinkit Viešpaties vardą garbingą, *
šlovinkite Viešpatį didžiai šventai! – **P.**

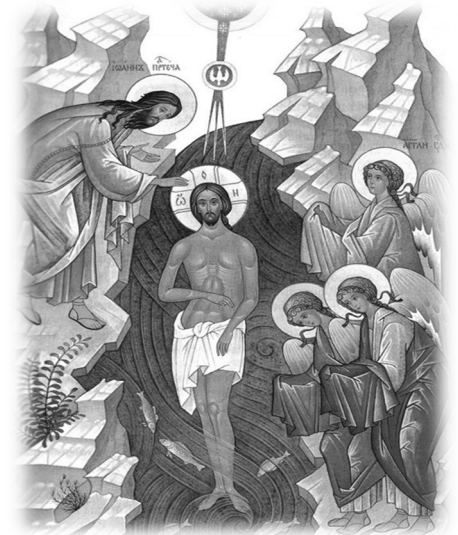
Viešpaties balsas virš vandenynų, – *
Viešpats viršum vandenynų.
Galingas Viešpaties balsas, *
Viešpaties balsas kupinas didybės. – **P.**

Dievas didingai griaudžia griaustiniais, *
„Šlovė!“ – jo Šventykloj visi jam šaukia.
Savo soste virš tvano, – *
Viešpats amžinai karaliauja. – **P.**

Skaitinys iš Apaštalų darbų
(Apd 10, 34-38)

Anomis dienomis, atvėręs lūpas, Petras pasakė: „Iš tiesų aš dabar suprantu, jog Dievas nėra šališkas. Jam brangus kiekvienos tautos žmogus, kuris jo bijo ir teisingai gyvena.

Jis pasiuntė savo žodį Izraelio vaikams ir per Mesiją Jėzų paskelbė Gerąją taikos Naujieną. Šitas yra visų Viešpats. Jūs žinote, kas yra įvykę visoje Judėjoje, pradedant nuo Galilėjos, po Jono skelbtojo krikšto. Kalbama apie Jėzų iš Nazareto, kaip Dievas jį patepė Šventąja Dvasia ir galybe, kaip jis vaikščiojo, darydamas gera ir gydydamas visus velnio pavergtuosius, nes Dievas buvo su juo.“

Posmelis prieš evangeliją

P. Aleliuja. – Atsivėrė dangus, ir nuskambėjo Tėvo balsas:
„Šitas mano mylimasis Sūnus. Klausykite jo!“ – **P.** Aleliuja.

Iš šventosios Evangelijos pagal Matą (Mt 3, 13–17)

Anuo metu Jėzus iš Galilėjos atėjo prie Jordano pas Joną krikštytis. Jonas jį atkalbinėjo: „Tai aš turėčiau būti tavo pakrikštytas, o tu ateini pas mane!“

Bet Jėzus jam atsakė: „Šį kartą paklausyk! Taip mudviem dera atlikti visa, kas reikalinga teisumui.“ Tada Jonas sutiko.

Pakrikštytas Jėzus tuoj išbrido iš vandens. Staiga jam atsivėrė dangus, ir jis pamatė Dievo Dvasią, sklendžiančią žemyn it balandį ir nusileidžiančią ant jo. O balsas iš dangaus prabilo: „Šitas yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš gėriuosi.“

KRISTAUS KRIKŠTAS

Jonas jį atkalbinėjo: „Tai aš turėčiau būti tavo pakrikštytas, o tu ateini pas mane!“ (Mt 3, 14)

Ir mums galbūt kyla abejonė, kaip ir Jonui: kodėl tobulas Dievo Sūnus panoro krikštytis kartu su atgailaujančiais nusidėjėliais? Juk Jis buvo Avinėlis be klaidos ir be dėmės, taigi Jam nereikėjo nei atgailauti, nei atsiversti. Kodėl Jam reikėjo priimti Krikštą iš Jono?

Gauname paprastą atsakymą – Jis tai darė dėl mūsų. Priimdamas Jono atgailos Krikštą, Jėzus itin glaudžiai, visiškai susitapatina su mumis. Tą dieną Jis atėjo įvykdyti tobulo Dievo užmojo – „atlikti visa, kas reikalinga teisumui“, t. y. priimti visų mūsų nuodėmių (plg. Mt 3, 15). Išbridęs iš vandens Jėzus iškart nukreipia savo žingsnius į kryžiaus kelią – už mus visus!

Jėzaus Krikštas yra įsikūnijimo slėpinio tęsinys. „Staiga atsivėrė dangus, ir jis pamatė Dievo Dvasią, sklendžiančią žemyn it balandį ir nusileidžiančią ant jo“ (Mt 3, 16). Prasidėjo visai naujas amžius, Mesijo laikas. Tėvo balsas iš dangaus paliudijo: „Šitas yra mano mylimasis Sūnus, kuriuo aš gėriuosi“ (Mt 3, 17).

O kas toliau? Gundymai dykumoje, kuriuos Jėzus įveiks Dievo žodžiu ir Dvasios galia. Paskui su ta pačia Dvasios galybe skelbs, kad Dievo Karalystė visai arti, mokys, kaip turintis galią, darys ženklus ir stebuklus.

Mesijo Karalystė prasideda ir mums Krikšto valandą. Krikštu ne tik nuplaunama mūsų gimtoji nuodėmė, bet ir gauname Šventosios Dvasios dovaną, kuri po Sutvirtinimo įgalina mus atlikti ypatingą misiją. Dvasia nesiliauja veikti širdžių gelmėse, kad mūsų širdys taptų panašios į Jėzaus širdį, o mes patys taptume Jo paveikslu.

Skonėkis dieviškuoju gyvenimu, kuris mums duotas kaip dovana, kaip paveldas per Kristų, mūsų Viešpatį. Viešpatie Jėzau, dangus atsivėrė... / 2023m., Žodis tarp mūsų/

Pas Viešpatį einame ne po vieną

Sausio 4 dienos bendrojoje audiencijoje popiežius Pranciškus baigė ciklą apie dvasinę įžvalgą ir dienos katechezę skyrė dvasinio palydėjimo temai. Tačiau visų pirma pakvietė mintimis prisidėti prie tų, kurie nenutrūkstančiu srautu plūsta atsiveikinti su jo pirmtaku į Šv. Petro baziliką. Benediktas XVI buvo didis katechezė mokytojas, kurio aštri ir išraiškinga mintis buvo ne savitiksli, bet bažnytinė ir visada lydėjo į susitikimą su Jėzumi, prisikėlusiu Nukryžiuotoju, Gyvuoju ir Viešpačiu. Tai buvo tikslas, link kurio vedė popiežius Benediktas. „Tepadedą jis mums Kristuje iš naujo atrasti tikėjimo džiaugsmą ir gyvenimo viltį“, – pridūrė Pranciškus.

Dvasinis palydėjimas visų pirma yra svarbus savęs pažinimui, kuris yra būtina dvasinės įžvalgos sąlyga. Žiūrėjimas į veidrodį ne visada padeda save suprasti – reikia ir žvilgsnio iš šalies. Dievo malonė mumyse visada keičia mūsų prigimtį. Ji yra tarsi geroji sėkla, beriama į dirvą (žr. Mk 4, 3–9).

Svarbu leisti save pažinti kitam žmogui – tai nereikia leisti spręsti už mus, o nebijoti pasidalinti trapesniais aspektais, dėl kurių jaučiamės silpni, pažeidžiami ar bijome būti teisiami. Tačiau jei išmokstame gerbti ir priimti savo trapumą, aukoti jį Dievui, jis tampa tikru turtu, leidžiančiu mums būti švelniems, gailestingiems ir meiliems. „Tai daro mus žmonėmis“, – pažymėjo popiežius Pranciškus, primindamas, kad piktoji dvasia Jėzų dykumoje gundė būtent tokiu pasiūlymu: atsikratyti trapumo blogiu. O Dievas pasielgė priešingai – kad padarytų mus panašiais į jį, priėmė mūsų trapumą.

Dvasinis palydėjimas, jei paklūsta Šventajai Dvasiai, padeda atskleisti rimtus mūsų požiūrio į save pačius ir Viešpatį nesusipratimus. Tai matome keliuose Evangelijos pasakojimuose, kai pats Jėzus padėjo žmonėms susiprasti ir išsilaisvinti iš klaidingų įsitikinimų. Atsiminkime pokalbius su samariete, Zachiejumi, nusidėjusia moterimi, Nikodemu ar Emauso mokiniams. Iš tiesų, Jėzų sutikę žmonės nepabijoję atverti savo širdžių, kalbėti apie savo pažeidžiamumą ir netinkamumą, o toks pasidalijimas tapo išganymo ir veltui gauto atleidimo patirtimi.

Pasakoti kito žmogaus akivaizdoje tai, ką patyrėme ar ko ieškome, visų pirma padeda aiškiau suprasti save pačius, iškelti į paviršių mintis, kurios yra mumyse ir kurios dažnai įkyriai kartoja: „Aš viską padariau blogai, esu nieko vertas, niekas manęs nesupranta, man niekada nepavyks, esu pasmerktas nesėkmei“ ir pan.

Pokalbis su kitu padeda demaskuoti šias klaidingas ir nuodingas mintis ir pajusti, jog esame Viešpaties mylimi ir gerbiami tokie, kokie esame, taip pat jog sugebame daryti gerus darbus dėl jo. Su nuostaba atrandame kitokį požiūrį į dalykus ir visada mumyse esančius gėrio ženklus. Tas arba ta, kurie mus lydi, nepakeičia Viešpaties savimi ir neatlieka darbo už palydimą asmenį, tačiau eina kartu su juo, skatina įsižiūrėti į širdies, kur veikia Viešpats, judesius, pažymėjo Pranciškus, perfrazavęs afrikietišką patarlę, kad po vieną einama greičiau, tačiau kartu – saugiau ir toliau.

Dvasinis palydėjimas tampa vaisingas, kai abi pusės patiria buvimą vaiku ir dvasinę brolybę. Atskleidžiame, kad esame Dievo vaikai tada, kai suvokiame, jog esame broliai, seserys ir to paties Tėvo vaikai. Todėl būtina būti keliaujančios bendruomenės dalimi. Turime tai iš tiesų suprasti: esame bendruomenė. Neiname pas Viešpatį po vieną. Kaip sako ir Evangelijos pasakojimai, neretai esame sustiprinami ir išgydomi kito žmogaus tikėjimo dėka, ypač tada, kai ties kažkuo užstringame ar patiriame vidinį paralyžių. Ir kitas žmogus gali pasveikti mūsų užtarimo dėka. Be sūnystės ir brolybės patirties dvasinis palydėjimas gali sukelti nerealistiškus lūkesčius, nesusipratimus ir priklausomybės formas, dėl kurių asmuo lieka infantilus.

Pasak popiežiaus, Mergelė Marija yra dvasinės įžvalgos mokytoja: daug klausosi, saugo dalykus savo širdyje, o kai prabyla – palieka pėdsaką. Trumputis sakiny, užrašytas evangelisto Jono, yra patarimas visų laikų krikščionims: „Darykite viską, ką jis jums palieps“. Marija žino, kad Viešpats kreipiasi į kiekvieno žmogaus širdį ir prašo šį žodį paversti veiksmais bei pasirinkimais. Marija, dalyvavusi visuose esminiuose Jėzaus gyvenimo momentuose, ypač nukryžiuojo valandoje, tai žino geriau už visus.

„Brangūs broliai ir seserys, dvasinė įžvalga yra menas, kurio galima išmokti ir kuris turi savo taisykles“, – sakė popiežius Pranciškus. Pasak jo, jei gerai perprasime šį meną, jis leis gražiau ir tvarkingiau išgyventi dvasinę patirtį. Tačiau visų pirma dvasinė įžvalga yra Dievo dovana,